

NIK

AP

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΥΣΙΟΣ

ΚΑΙ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ

ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΜΥΚΟΝΙΩΝ

Η μετὰ χειρας μελέτη ἱστορεῖ τριάκοντα ἐτῶν γεγονότα τῆς νήσου Μυκόνου τῶν ἐτῶν 1669—1700· ἀλλ' ἐν τῇ τριακονταετῇ ταύτῃ ἱστορικῇ περιόδῳ περὶ τὰ πεντεκαίδεκα ἔτη ἔδρασαν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς νήσου οἱ Χῖοι μεγάλοι ἐρμηνεῖς καὶ σεκρετάριοι τῆς Ὀσμανιδῶν βασιλείας, ὁ Παναγιώτης Νικούσιος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος ὡς ἄρχοντες Μυκονίων· καὶ οἱ τούτων δ' ἐπίτροποι ἐν τῇ νήσῳ ἦσαν Χῖοι ὁ Ἰωάννης Καναβοῦτσος, ὁ Ἰωάννης Μαυρογορδάτος, ὁ Λουκάς Δαμαλάς, ὁ κυρίτσης Δράκος, ὁ Τσαννέττος Λογγῖνος καὶ ὁ Γιαννάκις ὁ δραγουμᾶνος.

Δὲν εἶνε παραδεδομένον πότε οἱ Χῖοι Μαυρογορδάτοι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει μετοικίσαντες καὶ λαβόντες μεγάλα ἀξιώματα πολιτικά παρὰ τῶν κρατούντων, μετέβαλον τὸ ὄνομα αὐτῶν εἰς Μαυροκορδάτους, δι' οὗ ἐγένοντο γνωστοὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Ὁ Ἰωάννης ὡς ἐπίτροπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Μυκόνῳ διεφύλαξεν ἐν βιβλίῳ πολλὰ τῆς δράσεως αὐτοῦ ἐν τῇ νήσῳ γράμματα καὶ συμβόλαια, ἐν οἷς πολλὰ εἶναι γεγραμμένα τῇ αὐτῇ χειρὶ, ὑπογράφεται δὲ ἐν αὐτοῖς αἰεὶ ποτε Μαυρογορδάτος. Ἐκ τ

φὴν τῆς μετὰ χεῖρας μελέτης, ἐχρησάμην καὶ τῷ προειρη-
μένῳ χειρογράφῳ τεύχει τῆς δράσεως τοῦ Ἰωάννου Μαυρο-
γορδάτου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτρόπων τοῦ Ἀλεξάνδρου· πολλὰ
δὲ ἐκ τούτων τῶν γραμμάτων ἐκ τοῦ εἰρημένου χειρογράφου
τεύχους μεταγράψας προτίθεμαι νᾶ δημοσιεύσω ἐν ἐπομένῳ
τεύχει, ἵνα μὴ δι' αὐτῶν καταληφθῇ ἅπαν τὸ παρὸν τεῦχος.
Ἐν Μυκόνῳ πρὸ ἐτῶν εἶδον παρὰ τῷ Ἰωάννῃ Γρυπάρῃ δύο
συλλογὰς λίαν σπουδαίας γραμμάτων ἀνηκόντων τῇ Μυκο-
νίων ἱστορίᾳ· ἐξ αὐτῶν δυστυχῶς, ἐλλείψει χρόνου, ἐλά-
χιστα ἀντέγραψα γράμματα ἀνήκοντα τῇ ἱστορίᾳ τῶν χρό-
νων, οὓς διαλαμβάνει ἡ μετὰ χεῖρας μελέτη.

ΤΗΝ νῆσον Μύκονον κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἄση-
μον οὖσαν ἐποίει ἀσημοτέραν ἢ παρακειμένη νῆσος Δῆλος.
Ἠκολούθησε δ' ἡ Μύκονος ταῖς τύχαις τῶν ἄλλων νήσων
τοῦ Αἰγαίου πελάγους μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν Ὀσμανιδῶν δου-
λοσύνης, ὅτε φθίνοντος ἐπτακαιδεκάτου αἰῶνος ἐπὶ ἔτη τεσ-
σαρακαίδεκα ἐδόθησαν οἱ φόροι τῆς νήσου εἰς τοὺς μεγάλους
ἐρμηνεῖς τῆς Ὀσμανιδῶν βασιλείας Παναγιώτην Νικούσιον ¹
καὶ Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον ².

Μετὰ τῶν ἄλλων νησιωτῶν οἱ Μυκόνιοι ἔπαθον τὰ πάν-
δεινα ἐπὶ Φράγκων (,αζζ'.—,αφλζ'.), ὁπότε δ' οἱ Φράγκοι
ἐπιδρομεῖς τῶν νήσων ἐδουλώθησαν ὑπὸ Χαῖρεδίνου Βαρβα-
ρόσσα ἔτει ,αφλζ' τοῖς Ὀσμανίδαις καὶ ἀπεδιώχθησαν τῶν
νήσων ὑπὸ Πεαλῇ πασσ

σιῶται τοὺς ταχθέντας αὐτοῖς φόρους ἢ καὶ εἰς τοὺς κα-
ποῦδ' ἂν πασσάδες τοὺς πλέοντας ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπὶ τὸ
Αἰγαῖον πρὸς δασμολογίαν καὶ ἀργυρολογίαν, καὶ ἐκόμιζον εἰς
Χίον καὶ Κωνσταντινούπολιν. Οἱ δὲ καποῦδ' ἂν πασσάδες
πλέοντες ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον παρεβιάζον τοὺς δοθέν-
τας τοῖς νησιώταις ὑπὸ τῶν σουλτάνων ἀχτιναμέδας,
καὶ τὰς προνομίας ἃς οἱ πρὸ αὐτῶν καποῦδ' ἂν πασσάδες
παρεῖχον αὐτοῖς ἰδίᾳ, καὶ ἐπήρχοντο λαφυραγωγοῦντες, ἀρ-
πάζοντες καὶ ληστεύοντες αὐτούς, ἐξ ὧν ἐκακοδαιμόνουν οἱ
ταλαίπωροι νησιῶται.

Παρεῖχον δ' οἱ Μυκόνιοι καὶ τροφὰς καὶ δῶρα, τῷ ἀνὰ
πᾶν ἔτος πλέοντι

λομένου εἰς τὴν νῆσον μπουμπασίρη ἐζημιοῦντο οὐ μόνον οἱ διαφερόμενοι ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ νησιῶται. Ἰωσήφ Πιπτῶνος Τουρνεφόρτιος καλῶν τοὺς Ἑλληνας φιλοδίκους προστίθεται ὅτι εἶνε τοσοῦτον ἄφρονες ὥστε νὰ δικάζωνται ὑπὸ Ὀσμανίδου δικαστοῦ μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων καὶ ἱερέων αὐτῶν ¹.

(Ἐπὶ Ὀσμανιδῶν τὸ πρῶτον οἱ Μυκόνιοι ἤρχοντο ὑπὸ καπητάνων, παραμεινάντων ἀπὸ τῆς ἐπὶ Φράγκων δουλοσύνης τῶν νησιωτῶν) γνωστοὶ δὲ καπητᾶνοι τῶν Μυκονίων εἶνε Ἰωάννης Καλδώρας ἄρξας ἔτεσι, αφογ'—, αχγ' καὶ Σίμων Ἰουστινιανὸς ἐν Μυκόνῳ ἀποθανὼν ἔτει, αχιε'. Οἱ πρῶτοι κατ' ἀρχαιότητα ἐπιχώριοι ἄρχοντες τῶν Μυκονίων ἐγένοντο

δ' ἐσώθησαν τοῦ ἔτους ,αχμζ', ἃ παρατίθεμαι καὶ ἐξ ὧν κρίνει τις περὶ τῶν προγενεστέρων.

Ἐχειροτόνουν δ' οἱ Μυκόνιοι ἀνά πᾶν ἔτος ἐν ἐκκλησίᾳ λογαριαστέας, ὃ ἦν τῶν ἀξιωματῶν τῶν νησιωτῶν, πρὸς ἔλεγχον «τῶν καδέρνων καὶ καδερνίστων», ἥτοι τῆς ἀργυρικῆς διαχειρίσεως καὶ διοικήσεως τῶν ἐπιτρόπων· ἦν δὲ καὶ ὁ καδερνίστας (ὁ ἀναγραφεὺς τῶν φόρων) τῶν ἀξιωματῶν τῶν νησιωτῶν· ἔτι δ' ἐν ἐκκλησίᾳ ἀπεδείκνυσαν καὶ τὸν ἐκάστοτε γραμματέα τοῦ κοινοῦ κατσελλιέρην καὶ νοτάριον, ὀνομαζόμενον καὶ παυόμενον ὑπὸ τῶν Μυκονίων καὶ ἐπικυρούμενον ὑπὸ τοῦ καποουδᾶν πασσᾶ· ἦν δ' ἡ τοῦ νοταρίου ἀρχὴ ἰσόβιος. Οἱ νοτάριοι οὐ μόνον ἔγραφον τὰ τοῦ δήμου συμβόλαια, ἀλλ' ἦσαν κα

τῶν ἐπιβαλλομένων νέων, τῶν διδομένων δώρων καὶ τῶν γιγνομένων τοῖς νησιώταις ἀρπαγῶν καὶ ζημιῶν· δι' ὃ τὰ κοινὰ τῶν νησιωτῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἀπεδίδοσαν τοὺς αὐτῶν φόρους ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διὰ δανείων· οὕτω δὲ καταδάνεια γενόμενα καὶ ἀλλεπαλλήλως τοκοφοροῦντα ἐκακοδαίμονουν.

Ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ πολέμου ἐκράτουν τῶν νησιωτῶν καὶ Ὀσμανίδαι καὶ Βενετοὶ ἐπὶ τέσσαρα καὶ εἴκοσιν ἔτη (,αχμε' — ,αχξθ'). Ὑφ' ἐκατέροις δὲ πάντες οἱ νησιῶται τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἔπαθον ἀνήκεστα κακά, διότι οὐ μόνον ἀπεδίδοσαν φόρους καὶ τοῖς Ὀσμανίδαις καὶ τοῖς Βενετοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐληστεύοντο καὶ ἡνδραποδίζοντο ὑπὸ τε τῶν Ὀσμανιδῶν καὶ τῶν Βενετῶν καὶ τῶν Φράγκων πειρατῶν τῶν λυμαينوμένων κα

τῶν Ὀσμανιδῶν. Περὶ μὲν τῆς ἀνὰ τὰς Κυκλάδας σωμα-
τεμπορίας ἔγραψά τινα ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι «Παρ-
νασσῶ»¹, ἀλλὰ ταῦτα καὶ ἡμαρτημένως ἐτυπώθησαν καὶ
πολλὰ τότε ἡγνόουν, σημειοῦμαι δὲ νῦν ὅτι οἱ νησιῶται
ἠναγκάζοντο παρὰ τῶν Ὀσμανιδῶν καὶ τῶν πειρατῶν πρὸς
ἀγορὰν ἀνδραπόδων, τούτου δ' ἐνεκα ἀνεμίγνυντο εἰς τὰ τῶν
ἀνδραπόδων καὶ οἱ ἱεράρχαι τῶν νησιωτῶν Ἑλλήνων καὶ
Φράγκων πρὸς διάσωσιν τῶν καταβαρυνομένων διὰ χρεῶν
νησιωτικῶν κοινῶν. Ἐπει δὲ ,αχος' ἢ ,αχοζ' ὁ σ α λ δ ἄ ρ
τῆς Ἀσπρης θαλάσσης καὶ Ῥοδίων ὑπαρχος, ἐπέβαλε πρὸς
ἀγορὰν τοῖς Μυκονίοις εἴκοσιν ἐβραίων ἀνδραπόδων ἀντὶ
ἁ σ λ α ν ί ω ν μυρίων, περὶ ὧν προ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΥΣΙΟΣ ἐγένετο ἐρμηνεὺς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβειων τῶν Γερμανῶν αὐτοκρατόρων, εἶτα δὲ καὶ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ σουλτάνου Μωάμεθ τοῦ Ἰμπραΐμου Μεχμέτου Κιουπρουλῆ· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔτους ,αχξς' ἀκολουθήσας εἰς τὴν ἐπὶ Κρήτην στρατείαν τῷ υἱῷ καὶ διαδόχῳ εἰς τὸ τῆς ἐπιτροπείας ἀξίωμα Ἀχμέτῃ Κιουπρουλῇ ἐγένετο ἐρμηνεὺς καὶ σ ε κ ρ ε τ ᾱ ρ ι ο ς τούτῳ, εἰς ὃ ἀξίωμα καὶ ἀπελαμπρύνθη μέχρι θανάτου γεγονότος ἔτει ,αχογ' μηνὸς σεπτεμβρίου δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ.

Ἐν τῇ πολιορκίᾳ τοῦ ἐν Κρήτῃ Χάνδακος ὁ Παναγιώτης παρέμεινεν ἔτη τρία ,αχξς' — ,αχξθ'. Μετὰ δὲ τὴν παράδοσιν τῆς Κρήτης, μεθ' ὃ ἐτελεύτα ὁ Κρητικὸς πόλεμος κα

καὶ Μυκονίων Ἀθανάσιον, Μιχαήλ Καλαμαράν, Τζάνε Κοντοφρέον, ὅπως στείλωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς τὸν σουλτᾶνον Μωάμεθ τοῦ Ἱμπραΐμου «ἐπειδὴ καὶ νὰ εἶνε τὸ νησὶ ἐτοῦτο χρειαζόμενον διὰ νὰ βεβαιώσῃ καὶ νὰ στερεώσῃ κατὰ τὰ ἐπίλοιπα νησιά . . . νὰ πᾶσι νὰ σταμπιλίρουν καὶ νὰ διορθώσουν τὸ νησὶ ἐτοῦτο». Τῷ αὐτῷ ἔτει, ἁχρὰ μηνὸς ὀκτωβρίου ἕκτη καὶ εἰκοστῇ ὁ καποὺδὰν πασσαρῆς ἔστειλεν εἰς Μύκονον δύο κάρτεργα ἵνα κομίσωσιν αὐτῷ τοὺς ἐπιτρόπους Μυκονίων Τζουᾶνον Καλαμαράν καὶ Γεώργιον Πανσέβαστον ἱερέα, Φιλόθεον Καλόγρεον ἱερέα, Ἀνδρέαν Καλλίμαρχον. Οἱ δὲ Μυκόνιοι συνελθόντες εἰς ἐκκλησίαν κατεστήσαντο αὐτοὺς πρέσβεις αὐτοκράτορας. Ἀγνωστα τυγχάνουσι τὰ τῆς προσ

ὑπόλοιπον τοῦ τιμήματος ρεάλια ἐνενήκοντα καὶ τετρακόσια ὠφείλετο διὰ συμβολαίου· καὶ ἔτει ,αχοδ' μηνὸς ἀπριλίου τριακοστῇ ἔγραψε τῷ βοεβόδα Μυκονίων Ἰωάννη Μαυρογορδάτῳ ἵνα ὁ οἰκονόμος τῆς Μυκονίων ἐκκλησίας ἀπαγγείλῃ ἀφορισμὸν κατὰ τῶν λαβόντων πράγματα τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου τοῦ αὐτοῦ θείου Ἀντωνίου Φραγκίσκου Βιτάλη πειρατοῦ.

Ἀρχομένου τοῦ ἔτους ,αχοδ' ἐκ τρικυμίας προσωρμίσθη εἰς Μύκονον Κορνήλιος Μάγνης, ἀνὴρ Ἰταλός, ματαβαίνων ἐκ Λιβόρνου εἰς Κωνσταντινούπολιν. Μετὰ τὴν διήγησιν συμβάντος αὐτοῖς ὑπὸ πειρατοῦ λέγει ὅτι ἡ Μύκονος εἶχεν ὀλίγους οἰκίσκους, ὅτι ἔφερεν οἶνον καὶ σῖτον ἀρκετὸν, ἀλλὰ πάντα εἰς τὴν διάκρισιν τῶν πειρατῶν καὶ ὅτι τοὺς φόρους τῆς νήσου παρεχωρήσατο ὁ ἐπίτροπος τ

πόλει ἔτει ,αχοβ' μηνὶ νοεμβρίῳ ἐπισκεψάμενος τὴν Μύκονον λέγει ὅτι δοθέντων τῶν φόρων τῆς νήσου τῷ Παναγιώτῃ ἀπώλεσεν αὕτη τὴν προστασίαν τῶν Ὀσμανιδῶν γενομένη μόνον ἀξιόλογος ἔνεκα τῶν πειρατῶν, οἱ ἐκράτουν κυρίως αὐτῆς ¹. Ὁ δὲ ἄδηλος ὁ γράψας ἔτει ,αχοβ' περὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους ὁ μετὰ τοῦ μαρκίωνος Νοϊντέλης ἐπισκεψάμενος τὴν Μύκονον λέγει τὴν νῆσον πάλαι οὔσαν πολυάνθρωπον, τότε δ' ἔρημον ἔνεκα τῶν Φράγκων καὶ Ὀσμανιδῶν πειρατῶν ².

Κορνήλιος Μάγνης ἐπισκεψάμενος τὴν Μύκονον τὸ δεύτερον μηνὶ νοεμβρίῳ τοῦ ἔτους ,αχοβ' μετὰ τοῦ εἰρημένου μαρκίωνος Νοϊντέλης καλεῖ τὴν νῆσον αἰτίαν τοῦ θανάτου τοῦ πειρατοῦ Τεμερικούρτου· ἐγκωμιάζων δὲ τὴν εὐφυΐαν, τὴν σύν

αἱ βλασφημίαι, αἱ ἀσεβεῖς καὶ βάρβαροι αὐται πράξεις σου δὲν σοὶ ἐμποιοῦσι φόβον; δὲν πιστεύεις ὅτι ὑπάρχει κόλασις; εἰς ταῦτα ὁ θηριώδης καὶ ἐξωλέστατος οὗτος πειρατῆς ἀπήντησεν ὅτι οὔτε ἐπίστευεν οὔτε ἐφοβεῖτο οὐδέν¹. Περὶ τοῦ πειρατοῦ τούτου μαρκίων Νοϊντέλης γράφει ἐκ Χίου ἔτει ,αχογ' μηνὸς ὀκτωβρίου ἐβδόμη τῷ Κολβέρτῳ τάδε· «il est aussy une preuve de la mauvaise conduite de Beninville, qui est tellement décrié parmy les chrestiens des isles, qu'asseurement si Sa Majesté le faisoit venir à son service, ce ceroit un grand moyen de lever les justis reproches qui viennent de tous costez à son sujet, et de luy espargner, peut estre, d'avoir la teste tranchée à Andrianople²». Ὁ Ἰωσήφ Πιττῶνος Τουρνεφόρτιος ἀποθαυμάζων τοὺς Γάλλους πειρατὰς ἐν τῷ Αἰγαίῳ διηγεῖται ὅτι οἱ Μήλιοι καὶ Ἰῆται καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερ

λ ι α δύο καὶ τριάκοντα· ἔτι δ' ἐν αὐτῷ ὁ Μιχαήλ λέγει καὶ τάδε· «ἐρχόμενος ἐγὼ ἐδῶ εἰς τὸ παρὸν νησί τῆς Μυκόνου ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν ἐνδοξότατον αὐθέντην καὶ ἐξουσιαστήν τοῦ παρόντος νησίου κύριον Παναγιώτην, μὲ ἔδωκε πᾶσαν ἐξουσίαν διὰ νὰ ἐρευνήσω πᾶσαν ὑπόθεσιν τοῦ παρόντος νησίου ὡς γνήσιός του ἐπίτροπος· ὅμως θεωρῶντας τὴν ἄνωθεν ἀπόδειξιν τοῦ μοναστηρίου ὅπου τοῦ ἔδωκεν ὁ ταχριρτσής, τὸ ἀνέφερον τοῦ ἄρχου κυρίου Παναγιώτη καὶ ἔστερξε τὴν ἄνωθεν ἀποκοπὴν ὅπου ἔκαμεν ὁ ταχριρτσής»· ἡ ἀποστολὴ τοῦ ταχριρτζή εἰς τὰς νήσους ἐγένετο ἔτει 1670 κατὰ σημείωμα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Σερίφῳ μοναστηρίου τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ ἔχον ὧδε· «Κατὰ δὲ τοὺς 1670 ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἔκαμε τα

τὸς παρέμεινεν ἐν Μυκόνῳ οἰκῶν· ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ ἐν Νάξῳ μοναστηρίου τῶν μοναχῶν καπουκίνων κεῖται σημείωμα τόδε· «J'ai oublié de dire que le jour precedent (μηνὸς Ιανουαρίου ἕκτη τοῦ ἔτους ,αχοσ') vint nous voir un certain nommé sr. Michely Grec de rite, voivode alors de Micone, lequel nous dit que l'on nous demendoit à Micone pour nous établir, et que sy nous voulions venir qu'il s'offroit de nous donner une église et une place pour nous bastir un hospice ¹». Οὐδέποτε ὁμως ἐνώκησαν Φράγκοι μοναχοὶ ἐν Μυκόνῳ ἐπὶ Ὀσμανιδῶν· ναὸν μόνον εἶχον οἱ Φράγκοι ἐν τῇ πόλει Μυκόνῳ μέχρι τοῦ νῦν ὑπάρχοντα γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα μ. π. ο. υ. κ. α. ρ. ι. ᾱ. τ. ο., ὃν παρὰ τῶν ἡμετέρων ἡγόρασαν· τὸν δ' ἐφημέριον τούτου συνετήρουν τὰ πολλὰ οἱ πειραταί ². καίτοι ὁ Σεβαστιανὸς Φράγκος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως σημειοῦται

Βιέννης τραπέντος καὶ ἀπαγχονισθέντος Καρᾶ Μουσταφᾶ) προσέθηκε νέα τεκμήρια τιμῆς καὶ ὑπολήψεως πρὸς τὸν μέγαν ἑρμηνέα, ἀπονείμας αὐτῷ ἀντὶ τῶν προσόδων τῶν νήσων Μήλου καὶ Μυκόνου τὰ τέλη τῆς μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως», ἀνάγει δὲ τὸ γεγονός μηνὶ μαΐῳ τοῦ ἔτους ,αχπς' ¹.

Τὸ πρῶτον ἔτος ,αχοδ' — ,αχοε' ὁ Ἀλέξανδρος Μαυρογορδοῦς ἀπέστειλεν εἰς Μύκονον ἐπίτροπον τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν Ἰωάννην, ἐπίτροπος δὲ τῶν Μυκονίων τῷ αὐτῷ ἔτει ,αχοδ' — ,αχοε' ἐγένετο Τζουᾶννες Καλαμαράς. Ὁ Ἰωάννης Μαυρογορδοῦς ἐν συμβολαίοις συνταχθεῖσι ἀπὸ μηνὸς μαρτίου μέχρι μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους ,αχοδ' καλεῖται ὑπὸ τῶν Μυκονίων «ὁ ἐκλαμπρότατος ἡμῶν κύριος Ἰωάννης Μα

